

Historien

Wali Adbel Motagali fra Eritrea er flygtet fra sit hjemland og har sat kursen mod Europa. I hjemlandet har han hørt, at den billigste måde at komme til Europa på, er med båd fra Libyen. Wali Adbel Motagali begynder sin rejse fra Eritrea til Libyen. På al-Jumua-markedet i Tripoli, møder Wali Adbel Motagali en mand som for 1.000 US-dollars tilbyder plads ombord på en båd som kan sejle til Italien.

Wali Adbel Motagali siger ja til tilbuddet og bliver transporteret til den vestlige del af Tripoli, hvor han i to nætter venter på transporten.

Efter 48 timers ventetid køres Wali Adbel Motagali sammen med en række andre flygtninge ned til en båd. Båden er skrøbelig og motoren gammel. Efter et antal timers sejlads begynder båden at tage vand ind. Folk går i panik, fordi mange ikke kan svømme, og deres bevægelser fik båden til at kæntré.

27 af bådens passagerer lykkes at redde sig hen til et tunfiskeknet i Middelhavet.

En spansk fiskerbåd kommer sejlede forbi tunnettet, hvor Wali Adbel Motagali og de øvrige afrikanere vinker ivrigt. Men bådens kaptajn vælger at sejle videre. Han husker nemlig, hvordan det gik for kaptajnen på en anden fiskerbåd - José Durá og hans ni besætningsmedlemmer, da de i juni 2006 opdagede en synkefærdig båd ud for Maltas kyst med 51 flygtninge ombord. Kaptajn José Durá havde taget flygtningene ombord på sin fiskerbåd. Han havde derefter sat kursen mod den nærmest sikre havn – nemlig Maltas hovedstad Valetta.

Der er internationale regler som forpligter søfolk til at redde mennesker, som kommer i nød på havet. Det er samtidig almindelig international praksis, at når en kaptajn har reddet mennesker i nød, så sætter kaptajnen kurs mod den nærmest sikre havn, hvor de skibbrudne kan sættes af. Men da José Durá og hans besætning nærmede sig Malta blev de mødt af den maltesiske kystbevogtning, som forbød dem at sejle ind i havnen. Den spanske fiskerbåd fik i stedet besked på at sejle til Libyen, hvor flygtningene formodedes at være sejlet ud fra. Men i Libyen blev fiskerbåden også forbudt at komme ind i havnen.

FAKTA

Materiale som kan supplere historien som iscenesætter og som kan udleveres til eleverne sammen med historien.

Youtube video optaget af den maltesiske kystbevogning ved redning af flygtninge som står på tunfiskenet:

<http://>

www.youtube.com/watch?v=HofGCv6GAGE&feature=player_embedded#

Det havde taget mere end en uge for José Durá at få løst konflikten. I mellemtiden havde det været nødvendigt at evakuere en gravid kvinde og et barn med helikopter.

Den spanske fiskerbåd som nu passerede de 27 afrikanere på tunnettet huskede alt om, hvordan det var gået for José Durá og hans besætning. De havde lasten fuld og havde ikke lyst til at spolere mange dages arbejde og fangst for at samle de 27 flygtninge på tunnettet op, som ingen alligevel ville tage imod.

I stedet for at samle afrikanerne op tog den spanske fiskerbåd i stedet radiokontakt med den maltesiske kystbevogtning og gav malteserne den nøjagtige position, hvor afrikanerne ville kunne samles op. Malta sendte ingen båd af sted. I stedet tog Malta kontakt til kystbevogtningen i Libyen og bad dem om at hente afrikanerne.

Fiskenettet befandt sig i internationalt farvand, og hverken Malta eller Libyen anså, at det var deres opgave at hente flygtningene.

Efter to døgn sidder de 27 afrikanere stadig på tunnettet og venter på at blive reddet.

Artikel fra Berlingske Tidende som beskriver, hvordan Malta beder EU om hjælp med at løse problemet med de mange flygtninge som søger sig til landet:

<http://>

www.berlingske.dk/verden/malta-beder-om-hjaelp-mod-flygtninge

